

אשר כויה לך ויאמרו לך אך במשה דבר יהוה הכל גוב בנו דבר
וישמע יהוה והאיש משה ענו מיאר מכל האדם אשר על פניהם
הארמיה ויאמר יהוה פתאמ אל משה ואל אהרן ואל
מרים צאו שילעתכם אל האهل מועד ויצאו שילעתם יורד יהוה בעמוד
ענן ויעמיר פתח האهل ויקרא אהרן ומורים ויצאו עניהם ויאמר טמיון
נא דברי אם יהיה נביאכם יהוה במראה אליו אתודע בזאתם ארבר בו
כאמן עבדי משה בכל ביתך נאמן הוא פה אל פה אדבר בו ומראה
ולא בזידת ותמנת יהוה יביט ומידוע לא יראתם לדבר בעבדי
במשה ויזהר אף יהוה בם ויקר והענן סר מעעל האهل והנה מוריין
מצרעאת כשלג ויפן אהרן אל מרים והנה מצרעאת ויאמר אהרן אל משה
בי אדרני אל נא תשתח עליינו זעת את ער נואלנו ואשר זעתנו אל
נא תהי כמו אש בעצאות מרים אמר ויאכל זעמי בשרו ויצעק משה
אל יהוה לאמור אל נא רפא נא לך

ויאמר יהוה אל משה ואביה יرك יرك בפניה הכל תכלב שביעית
ימים תסגר שביעית ימים מזוזץ למזגה ואזר תאוסף ותסגור מוריין
מזוזץ למזגה שביעית ימים והעם לא נסע עד האסף מרים ואזר
נסע העם מותצרות ויזנו במדבר פארון

ויברך יהוה אל משה לאמור שלזן לך אנשיים ויתרו את הארץ כגען
אשר אני נתן לבני ישראל איש אוזד איש אוזד למשה אבותיו תשליך
כל נושא בהם ויעליך אתם משה מדבר פארון על פיה יהול כלב
אנשיים ראשינו בני ישראל הכה ואלה שימוחתך למיטה ראובן שטמו
בנ' זכר למשה שמיינך שיפגע בנ' זורי כביטה יהודה כלב בן יונתן
למשה יששכר יאכל בן יוסף למיטה אפרים הושע בנ' גוץ למיטה
בנ' פלטי בנ' רפוא למיטה זבולון גדי אל בן סודי למיטה יוסף
למשה מנשה גדי בן סוסי למיטה דן עמייאל בן גמילי למיטה אשר
סתור בן מיכאל למיטה נפתלי נזובי בן ופסי למיטה גדר גאואל בן
מכי אלה עימות האנשיים אשר שעלו משה לטור את הארץ ויקרא
משה להושע בנ' גוץ יהושע ויעליך אתם משה לטור את הארץ כגען
ויאמר אלהם עלו זה בגב ועלייהם את ההר וראיתם את הארץ מה
הוא ואת העם הישב עלייה הזוק הוא הרפה המעיט הוא אם רב ומה

הארץ אשר הוא ישב בה הטובה הוא אם רעה ומזה הערים אשר
 הוא יושב בהן הבזזים אם במוצרים ומזה הארץ השמנה הוא
 אם רזה הייש בה עז אם אין והחזרתם וכקצתם מפרי הארץ
 והימין מי בורי ענבים ויעלו ויתרו את הארץ ממודבר צו עד רצוב
 לבא חמות ויעלו בנגב ויבא עד זברון ושם אוזימן עשי ותלמי לוי
 הענק וזברון שעט עניות גנטה לפני עצן מצרים ויבאו עד נחל אשכל
 ויכרתו מעם זמורה ואשכול ענבים אחד וישאהו במעט בענבים ומוץ
 הרמנים ומוץ התנים למקום הוא קרא נזל אשכול על אדוות
 האשכול אשר כרתו מעם בני ישראל וישבו מהתור הארץ מרכז
 ארבעים ים וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל
 אל מדבר פארן קדרעה ויעיבו אתם דבר ואת כל העדה ויראום
 את פרי הארץ ויספרו לו ויאמרו לנו אל הארץ אשר שלזתנו
 וגם זבת זכוכ ורבש הוא וזה פריה אף כי עד העם היישב בארץ
 והערים בצרות גדלה מאד וגם ילדי הענק ראיינו שם עמיכך ישב
 בארץ הנגב והוזתי והיבוסי והאמורי ישב בהר והכנען ישב על הימן
 ועל ים הירדן ויהס כלב את העם אל משה ויאמר על נעלמה וירשנו
 אתה כי יכול נוכל לה והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לערבות
 אל העם כי חזק הוא מני ויציאו רבת הארץ אשר תרו אהה אל בני
 ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה כתור אתה הארץ אכלת ישביה
 הוא וכל העם אשר ראיינו בתוכה אנשי מדות ושם ראיינו את הגנבים
 בני ענק מין הנפלים ונגה בעינינו כזביבים וכן היינו בעיניהם ותעניא
 כל העדה ויתנו את קומם ויבכו העם בכליה הוא וילנו על משיד
 ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אלהם כל העדה לו מיתה בארץ
 מצרים או במדבר זהה לו מיתה ולמה יהוה מביא אותנו אל הארץ הזאת
 לנפל בחורב נטענו וטפנו יהו לבו הכלוא טוב לנו שוב מצרים ויאמרו
 איש אל אחזו נתנה ראש ונשובה מצרים ויפל משה ואהרן על
 פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל ויהו עז נזון וככל בן יפנה
 מן התרים את הארץ קראו בגדיים ויאמרו אל כל ערת בני ישראל
 לאמור הארץ אשר עברנו בה כתור אתה טוב הארץ מאד מאד אם
 חזק בנו יהוה ורביא אותנו אל הארץ הזאת נתנה לנו ארץ אשר